Nr. 12. Warszawa, dnia 31 września 1920 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 8 mk. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji.

Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69, telefon Administracji 49-37. Redakcji 304-22.

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

„ we Władzach Administracyjnych I i II instancji

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 53 z dnia 3 lipca 1920 r.

TREŚĆ:

Nr. 54 z dnia 9 lipca 1920 r.

Nr. 55 z dnia 15 lipca 1920 r.

Nr. 56 z dnia 15 lipca 1920 r.

Nr. 57 z dnia 19 lipca 1920 r.

Nr. 58 z dnia 20 lipca 1920 r.

Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny na obszar b. dzielnicy pruskiej.

363. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1894, 1893, 1892, 1891, 1890.

364. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 15 lipca 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej do wydania na całym obszarze b. dzielnicy pruskiej zarządzeń wyjątkowych.

365. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

366. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 15 lipca 1920 r. co do zawieszenia na kolejach okręgów Wileńskiego i Rowieńskiego odpowiedzialności za całość przesyłek.

367. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zwolnienia od pozwoleń na wywóz przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej poszczególnych rodzajów towarów.

Nr. 59 z dnia 22 lipca 1920 r.

368. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej, z dnia 5 lipca 1912 r.

369. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie Wojskowego Kodeksu Karnego.

Nr. 60 z dnia 22 lipca 1920 r.

370. Ustawa z d. 9 lipca 1920 r. o przekazaniu sądom apelacyjnym w b. dzielnicy pruskiej funkcji instancji rewizyjnej w sprawach o występki.

371. Ustawa z d. 15 lipca 1920 r. w przedmiocie zmian w ustawie z d. 27 listopada 1919 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

372. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 15 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany art. 185 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 10 maja 1920 r. o wprowadzeniu w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojskowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z d. 5 lipca 1912 r.

373. Rozporządzenie Ministra Skarbu z d. 26 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany, względnie ograniczenia toku instancji i zakresu działania władz i urzędów podległych Dyrekcji skarbu we Lwowie.

374. Rozporządzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu z d. 7 lipca 1920 r. w sprawie ustalenia cennika skór surowcowych.

375. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 lipca 1920 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu Nr. 313, ogłoszonem w Nr. 51 Dz. Ustaw.

376. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie statystyki produkcji spożycia ziemiopłodów w gospodarstwach rolnych.

377. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia taryfy osobowej i bagażowej na drodze żalaznej Piotrków Sulejów.

378. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, zawartych w art. 16 „Przepisów Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich“.

379. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z d. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień obowiązującej taryfy osobowej i bagażowej.

380. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 18 lipca 1920 r. w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny.

381. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w sprawie dodatkowego powołania do służby wojskowej mężczyzn, urodzonych w r. 1895.

382. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 20 lipca 1920 r. w przedmiocie zakazu urządzania w restauracjach, kawiarniach i t. p. zakładach, koncertów i popisów muzycznych, zawieszenia funkcjonowania kabaretów, sal tańca, sal weselnych i t. p. oraz urządzania zabaw tanecznych.

Sprostowanie.

Nr. 61 z dnia 24 lipca 1920 r.

383. Ustawa z d. 6 lipca 1920 r. w przedmiocie niektórych zmian w ustawie orderu wojskowego „Virtuti Militari“ z d. 1 sierpnia 1919 r.

384. Ustawa z d. 9 lipca 1920 r. o płacy wojskowych, zawieszonych w czynnościach służbowych oraz odbywających kary sądowe lub dyscyplinarne.

385. Ustawa z d. 9 lipca 1920 r. w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do tymczasowych zasiłków dla inwalidów wojskowych.

386. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r., zmieniająca przepis art. 3 ustawy z d. 2 sierpnia 1919 r. o stałej pensji dla weteranów z r. 1831 i 1863.

387. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o rejestracji i stemplowaniu obligacji austrjackich pożyczek wojennych.
388. Ustawa z d. 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną.
389. Ustawa z d. 14 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austrjacko-węgierskiego.
390. Ustawa z d. 14 lipca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia postanowień ustawy z d. 13 lutego 1920 r. o przyznaniu kredytu jednego miljarda marek na zagospodarowanie odłogów gruntowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i Ziem Wschodnich.
391. Ustawa z d. 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej.
392. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie sądów doraźnych w b. zaborze rosyjskim.
393. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie sądów doraźnych w b. zaborze austrjackim.
394. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 21 lipca 1920 r. w przedmiocie poddania osób cywilnych z powodu przestępstw przeciw sile zbrojnej pod sądownictwo wojskowe.
395. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 8 lipca 1920 r. w przedmiocie utrzymania na czas dalszy sądów doraźnych w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego.
396. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 21 lipca 1920 r. w przedmiocie sądownictwa doraźnego w okręgu warszawskiego i lubelskiego sądu apelacyjnego.
397. Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 21 lipca 1920 r. w przedmiocie sądów doraźnych w b. zaborze austrjackim.

Sprostowanie.

Nr. 62 z dnia 27 lipca 1920 r.

398. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych.
399. Ustawa z d. 13 lipca 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do udzielania kooperatywom pracowników państwowych pomocy finansowej.
400. Ustawa z dnia 14 lipca 1920 r. o przelaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego.
401. Ustawa z d. 14 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu uposażenia pisarzów hipotecznych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie.
402. Ustawa z dnia 14 lipca 1920 r. o zmianie art. 5 p. a) ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.
403. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zabezpieczeniu bytu rodzinom osób, pełniących ochotniczą lub obowiązkową służbę wojskową.
404. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych.
405. Ustawa z dnia 15 lipca 1920 r., zmieniająca art. 8 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r. o pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny.
406. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie powołania prawników do czynnej służby wojskowej.
407. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 15 lipca 1920 r. o wydawaniu bezpośrednich nakazów rekwizycyjnych przez władze wojskowe.
408. Rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 19 lipca 1920 r. w przedmiocie utworzenia na obszarze b. dzielnicy pruskiej Zachodniej Straży Obywatelskiej.
409. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.
410. Obwieszczenie Ministra Skarbu z d. 5 lipca 1920 r. w przedmiocie wydawania przez Miejski Zakład Kredytowy w Krakowie obligów, na okaziciela opiewających, a to: listów zastawnych, obligacji mieszkaniowych i obligacji komunalnych.
411. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10 lipca 1920 r. w przedmiocie udzielania koncesji na zakładanie aptek.

Sprostowanie.

Monitor Polski *).

Nr. 147 z dnia 3 lipca 1920 r.

TREŚĆ:

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 czerwca 1920 r. w sprawie ulg w opłatach za przejazd kolejami żelaznemi pracowników państwowych.

---

*) Ustawy i rozporządzenia, zamieszczone w Dzienniku Ustaw R. P., opuszcza się.

Nr. 149 z dnia 6 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1920 r. w sprawie powołania Komisji do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 czerwca 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie obrotu kompensacyjnego zagranicznych surowców włókienniczych i gotowych wyrobów krajowych.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 23 czerwca 1920 r. w przedmiocie wydzielenia powiatu Przasnyskiego z kompetencji Komisarza Ziemskiego w Ciechanowie.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 23 czerwca 1920 r. w przedmiocie wyłączenia powiatu Włoszczowskiego z zakresu kompetencji Komisarza Ziemskiego w Jędrzejowie i włączenia go w zakres kompetencji Komisarza Ziemskiego w Kielcach.

Nr. 151 z dnia 8 lipca 1920 r.

Taryfa abonamentowa dla warszawskiej sieci telefonicznej, obowiązująca od 1 lipca 1920 r., zatwierdzona przez Ministra Poczt i Telegrafów.

Nr. 153 z dnia 10 lipca 1920 r.

Obwieszczenie z dnia 7 lipca 1920 r. w sprawie składania deklaracji o posiadaniu przedmiotów, niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

Nr. 154 z dnia 12 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 27 kwietnia 1920 r. w przedmiocie utworzenia Komisji dla przyznawania rent i odszkodowań robotnikom z powodu nieszczęśliwych wypadków, doznanych na robotach, prowadzonych przez Ministerstwo Robót Publicznych.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 czerwca 1920 r. w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wstrzymania wydawania pozwoleń na przywóz poszczególnych rodzajów towarów przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 156 z dnia 14 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia w sprawie poboru koni z dnia 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 182 z d. 14 sierpnia 1919 r.).

Nr. 157 z dnia 15 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1920 r. w przedmiocie skasowania sądu pokoju w Bodzanowie, w okręgu Sądu Okręgowego w Płocku.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 lipca 1920 r. w przedmiocie podziału rewiru śledczego powiatu Wieluńskiego w okręgu Sądu Okręgowego w Częstochowie na dwa rewiry śledcze.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1920 r. 1920 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędów celnych na obszarze Małopolski, dokonywane poza obrębem placu urzędowego lub w czasie pozaurzędowym.

Nr. 159 z dnia 17 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lipca 1920 r. w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia z d. 18 maja 1920 r. co do ustalenia cen wódki na obszarze Województw Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego („Monitor Polski“ Nr. 116).

Nr. 160 z dnia 19 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 1920 r. w przedmiocie skasowania Sądu Pokoju w Trzebieszowie i zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju okręgu miejskiego i okręgu wiejskiego w Łukowie, w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Obwieszczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1920 r. w sprawie składania deklaracji co do materjałów samochodowych.

Nr. 165 z dnia 24 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z d. 23 lipca 1920 r. w sprawie dezercji.

Nr. 167 z dnia 27 lipca 1920 r.

Przepisy rachunkowe i kasowe, wydane przez Ministra Skarbu z d. 20 marca 1920 r.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie deklaracji materjałów samochodowych.

Nr. 168 z dnia 28 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 czerwca 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o rejestracji geometrów przysięgłych II klasy (mierniczych przysięgłych) na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Nr. 170 z dnia 30 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 lipca 1920 r. w sprawie taryfy na przewóz osób i ładunków na linji powietrznej Warszawa-Paryż.

Nr. 171 z dnia 31 lipca 1920 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z d. 20 lipca 1920 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby delegata powiatowego Głównego Urzędu Ziemskiego z Mielca do Dębicy.

Nr. 172 z dnia 2 sierpnia 1920 r.

Tymczasowe rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1920 r. w przedmiocie zwrotu wszelkiego rodzaju należności bankowych.

Nr. 174 z dnia 4 sierpnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z d 23 lipca 1920 r. w przedmiocie wykonania Ustawy z dnia 1 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 54, poz. 328), w sprawie zmiany ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. Praw Nr. 65, poz. 392) o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jako też dla wdów i sierot po nich oraz księży-emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Nr. 175 z dnia 5 siepnia 1920 r.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1920 r. w przedmiocie umundurowania urzędników celnych.

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie warunków, na podstawie których mogą być udzielane koncesje na sprzedaż biletów okrętowych III klasy i międzypokładowych zagranicznym przedsiębiorstwom okrętowym w Polsce.

Nr. 177 z dnia 7 sierpnia 1920 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie zmiany art. 8 rozporządzenia, ogłoszonego w „Monitorze Polskim" Nr. 145 i 146 r. b., w sprawie rejestracji emerytur i pretensji, wynikających ze stosunków służbowych Polaków b. funkcjonarjuszów cywilnych instytucji rządowych, samorządowych i publicznych b. Królestwa Polskiego i b. Cesarstwa Rosyjskiego oraz wdów i sierot po nich pozostałych.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

272.

Okólnik (320) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Głównego Komendanta Policji Państwowej oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych i kosztów przeniesienia.

W związku z nowemi przepisami w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych, ustalonemi rozporządzeniem Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. Rzecz. Polskiej Nr. 74, poz. 507), uchylam moc obowiązującą wydanych przez Ministerstwo Spraw We-

wnętrznych przepisów o przedkładaniu rachunków kosztów podróży i kosztów przeniesienia (okólniki Nr. 521, 607, 705 i 729 z 1919 r. oraz Nr. 856, 889 i 54, Dział III. § 6 i 7 z 1920 r.) i zarządzam w tej sprawie, co następuje:

I. Zasady ogólne.

1. Rachunki kosztów podróży, sporządzone ściśle według załączonego wzoru — najlepiej na drukowanych formularzach — mają być należycie udowodnione i zawierać wszystkie dane, umożliwiające dokładne sprawdzenie poszczególnych pozycji rachunku.

2. Rachunki przedkładać należy w dwóch egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest do użytku władzy asygnującej, drugi zaś dla Izby Kontroli Państwa (§ 94 Przepisów Rachunkowych i Kasowych Min. Skarbu — Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 5, poz. 107 z 1920 r.).

3. Przy podróżach kołowych urzędnik obowiązany przedłożyć potwierdzenie odnośnego Starosty:

a) co do przejechanych odległości w kilometrach, względnie wiorstach;

b) że za podwody zapłacono według taksy, ustanowionej dla danego powiatu;

c) w razie niemożności otrzymania podwody, co winno być też stwierdzone, że wydana za furmankę kwota odpowiada praktykowanym w danem miejscu cenom najmu.

4. Rachunki te należy przedkładać władzy bezpośrednio przełożonej: Staroście, Wojewodzie, Naczelnikowi Wydziału i t. p.

5. W wypadkach, w których spełnianie czynności urzędowych jest połączone z częstem lub ciągłem odbywaniem podróży służbowych (np. przez lekarzy powiatowych, powiatowych lekarzy weterynarji, architektów powiatowych i t. p., o ile koszty podróży tych urzędników obciązają budżet M. S. Wewn.), a sporządzanie rachunków z każdej odbytej podróży nie byłoby celowem, rachunki te mają być sporządzane okresowo (za każdy miesiąc) i przedstawiane władzy bezpośrednio przełożonej najpóźniej do dni 14 po upływie każdego miesiąca.

6. Przekroczenie 14-dniowego terminu do składania rachunków (patrz art. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 5 sierpnia r. b. Dz. Ustaw Nr. 74, poz. 507) pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów odnośnej podróży służbowej. Rachunek przedłożony po terminie należy załatwić odmownie. Prośby o uwzględnienie przekroczenia przepisanego terminu z należytem umotywowaniem przyczyn takiego przekroczenia rozstrzyga w pierwszej instancji Województwo, w drugiej instancji Ministerstwo (ewent. w porozumieniu z Ministerstwem resortowem).

7. Rachunek ma być sprawdzony najpóźniej do dni 14, licząc od dnia jego otrzymania. Przy sprawdzaniu rachunków należy baczyć na to, czy wykazane w nich należności odpowiadają obowiązującym pod tym względem przepisom i czy zostały one należycie obliczone i udowodnione.

8. Skreślenia i poprawki rachunku należy dokonywać czerwonym atramentem i na wolnem miejscu rachunku zamieszczać klauzulę, uwidoczniającą kwotę na jaką rachunek sprawdzono i powody skreślenia lub nieuwzględnienia pewnych w rachunku wykazanych należności.

9. Jeżeli rachunkozdawca nie zarachował djety prawnie mu się należącej, wówczas należytość ta ma być z urzędu przez sprawdzającego dodana do rachunku.

10. Klauzula sprawdzenia odpowiadać ma dołączonemu wzorowi.

11. Jeżeli rachunek sprawdzono na mniejszą od przedstawionej w rachunku kwotę, wówczas należy doręczyć rachunkozdawcy rezolucję z powodami, pozostawiając mu prawo odwołania się do wyższej instancji, a to w myśl art. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

12. Wnioski odwoławcze (przedstawienia) należy składać do władz drugiej instancji za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy. Wniosek odwołania nie wstrzymuje wypłaty sprawdzonych należności.

13. Zaliczki na koszty podróży, udzielone w myśl art. 9 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów muszą być potrącone przy wypłacie należności za odnośną podróż.

14. O ile udzielona zaliczka przewyższa kwotę, na którą rachunek ustalono, należy zażądać niezwłocznego zwrotu reszty zaliczki, ewent. potrącić ją z poborów najbliższego miesiąca.

15. Zaliczki na koszty przeniesienia mogą być udzielane na rachunek tego urzędu, do którego pracownik został przeniesiony w wysokości należnych odnośnym pracownikom ryczałtów na przenosiny przez kierownika dotychczasowej władzy (Starosta, Wojewoda, Ministerstwo) z równoczesnem uwiadomieniem władzy, do której przenosi się urzędnika, o wysokości udzielonej zaliczki.

16. Rachunki kosztów przesiedlenia sprawdza i likwiduje ta władza, do której pracownik został przeniesiony.

17. Władza, zarządzająca wypłatę zaliczek, ma prowadzić dokładną kontrolę pobranych przez poszczególnych pracowników zaliczek w ten sposób, aby zawsze można było sprawdzić, czy i jakie sumy do zwrotu ciążą na rachunku każdego z urzędników.

II. Kompetencja do sprawdzenia i asygnowania.

18. Starosta sprawdza rachunki — z wyjątkiem rachunków miesięcznych (patrz art. 5) — i asygnuje do wypłaty należności za podróże, odbyte w granicach powiatu. To samo odnosi się do rachunków samego Starosty.

19. Wojewoda sprawdza i zarządza wypłatę za:

a) rachunki miesięczne (art. 3), potwierdzone przez Starostę;
b) rachunki za podróże, odbyte poza granicami powiatu, jednakowoż w granicach Rzplitej.
c) rachunki kosztów podróży urzędników wojewódzkich;
d) rachunki kosztów przeniesienia podległych sobie urzędników tak wojewódzkich, jak i starościńskich. Przy przeniesieniu urzędnika z jednego Województwa do drugiego rachunek kosztów przeniesienia sprawdza i likwiduje to Województwo, do którego urzędnik został przeniesiony;
e) załatwia w pierwszej instancji przedstawienia odwoławcze w sprawach, wyżej w art. 8 wymienionych.

20. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych sprawdza i zarządza wypłatę za:
a) rachunki urzędników Centralnego Zarządu M. S. Wewn.;
b) rachunki kosztów podróży służbowych poza granice Rzplitej;
c) załatwia w ostatniej instancji przedstawienia odwoławcze w sprawach rachunków kosztów podróży służbowych, zaś co do urzędników resortowych służbowo Staroście, względnie Wojewodzie podległych— w porozumieniu z odnośnem Ministerstwem.

Warszawa, d. 26 sierpnia 1920 r. (OB. 2160/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

Wzór.

Załącznik do okólnika Nr. 320.

RACHUNEK

kosztów podróży (przeniesienia).

(Imię i nazwisko) .... (charakter służbowy) ....

....

(nazwa i siedziba urzędu) ....

na polecenie .... z dnia .... 19...... r. Nr. ....

w sprawie ....

Data i czas trwania podróży (ilość dni i godzin), godzina rozpoczęcia i ukończenia podróży	Dokładne określenie podróży i czynności według dni	Ilość kilometrów, względnie godzin przy podróży kołowej	NALEŻYTOŚCI														UWAGI składającego rachunek
			Djety		Ryczałt na przenosiny		Koszty jazdy koleją lub statkiem		Wydatki na dorożki i podwody		Wydatki na tragarzy		Koszty przewozu bagażu		Razem		
			Mk.	f.	Mk.	f	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	

(Miejscowość) .... dnia .... 19...... r.

....

(własnoręczny podpis sporządzającego rachunek).

Potwierdzenie władzy przełożonej.

Niniejszem stwierdzam:

1) konieczność oobycia podróży;

2) należyte zużycie czasu, a mianowicie od dnia .... godz. ....
do dnia .... godz. .... włącznie;

3) należyte użycie środków komunikacji oraz

4) wykonanie poruczonej czynności.

Równocześnie zaznaczam, że na koszty podróży (przeniesienia) udzielono zaliczki w sumie .... Mk. .... f.

(Miejscowość) .... dnia .... 19...... r.

....
(podpis kierownika urzędu).

(pieczęć).

(pieczęć czerwonym tuszem).

Nr. ....

(Nazwa urzędu sprawdzającego) ....

Rachunek sprawdzono na Mk. .... f. .... (słowami) ....

....

Wykreślono (sprostowano) pozycje ....

....

(należy w krótkości podać powody skreślenia, ewent. sprostowania).

....

....

Po potrąceniu zaliczki przekazuje się do wypłaty Mk. .... f. ......

(Miejscowość) .... dnia .... 19...... r.

....
(podpis kierownika urzędu).

273.

Okólnik (321) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu i Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie rejestracji udających się zagranicę obywateli polskich.

Wobec tego, że niektóre Państwa, jak np. Królestwo Włoskie i inne, pozostawiły do tej pory w mocy przepisy z czasu wojny, obowiązujące wszystkich cudzoziemców do rejestracji w ciągu 24 godzin po przybyciu na miejsce, a niewykonanie tego może spowodować dla cudzoziemców niepożądane rezultaty, w tej liczbie wysiedlenie, niniejszem poleca się Panu podać do wiadomości publicznej przez wywieszenie w urzędach paszportowych następujące obwieszczenie:

„Wszyscy obywatele polscy po przyjeździe do Państw cudziemskich winni zgłosić się w ciągu 24 godzin do najbliższego Konsula Rzeczypospolitej Polskiej celem rejestracji i informacji o przepisach władz miejscowych, tyczących się cudzoziemców.

„Niewypełnienie tego może spowodować ewentualne represje aż do wysiedlenia“.

Warszawa d 26 sierpnia 1920 r. (BB. 2378).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Kuczyński.*

274.

Okólnik (322) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie kredytowania należytości telegraficznych.

W ślad za okólnikiem Nr. 298 zawiadamiam, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów pismem z d. 20 sierpnia r. b. Nr. 26994/2704/4 ze względu na obecną sytuację polityczną i wojskową zarządziło wyjątkowo aż do odwołania kredytowanie należności telegraficznych dla wszystkich władz i urzędów, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Generalnemu Delegatowi Rządu w Małopolsce.

Warszawa, d. 26 sierpnia 1920 r. (OB. 2043/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

275.

Okólnik (323) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie dodatku komunalnego do podatku stemplowego.

Ministerstwo Sprawiedliwości okólnikiem do Pp. Prezesów Sądów Okręgowych w Okręgach Sądów Apelacyjnych w Warszawie i Lublinie z dnia 11 sierpnia r. b. Nr. 24473/2051/20 wyjaśniło, iż poprzednie okólniki Ministerstwa Sprawiedliwości, które ustaliły, że notarjusze nie są obowiązani do pobierania dodatku komunalnego do podatku stemplowego, bynajmniej nie zabraniają notarjuszom pobierania tego dodatku na zasadzie porozumienia między notarjuszem a właściwym Zwiazkiem Komunalnym. Wyżej wspomniane porozumienia są dopuszczalne, wynagrodzenie zaś, zdaniem Ministerstwa Sprawiedliwości, nie powinno przekraczać 1 — 3% od sum pobieranych. W braku jednakże porozumienia notarjusze są obowiązani do zawiadamiania odnośnych Związków Komunalnych o sporządzanych aktach; w praktyce dotyczyć to będzie szczególnie tych wypadków, gdy przedmiotem aktu jest nieruchomość, położona poza obszarem danego Związku Komunalnego, w którym notarjusz ma swą siedzibę.

Powyższe zechce P. Wojewoda podać do wiadomości Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Magistratów miast, wydzielonych z Powiatowych Związków Komunalnych.

Warszawa, d. 30 sierpnia 1920 r. (SF. 988/4).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

276.

Okólnik (324) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów i Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie przekazania na rzecz miast podatku mieszkaniowego na r. 1920.

Ustawa o państwowym podatku dochodowym z dnia 16 lipca 1920 r. została zniesiona na obszarze b. zaboru rosyjskiego moc obowiązująca ustawy rosyjskiej o państwowym podatku mieszkaniowym z d. 14 maja 1893 r. (Zbiór Praw Ces. Ros. tom V z r. 1903) wraz z odnośnemi przepisami b. władz okupacyjnych, począwszy od dnia 1 stycznia r. b.

Podatek mieszkaniowy według zgodnych zamierzeń Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu ma być przekazany miastom; zanimby to w drodze ustawodawczej przeprowadzone zostało, nastąpiłaby przerwa w poborze podatku i osiągnięte z tego podatku przez Kasy Skarbowe kwoty musiałyby być zwrócone płatnikom.

Celem więc umożliwienia miastom dalszego poboru podatku mieszkaniowego za r. 1920 i uzyskanie podstawy do otrzymania przez Kasy Miejskie dotychczasowych wpływów z tego podatku z Kas Skarbowych, winny Magistraty tych miast, w których podatek mieszkaniomy obowiązywał, wyjednać następującą uchwałę Rady Miejskiej:

„Rada Miejska m. ....
na posiedzeniu d. ....
uchwaliła zgodnie z art. 34 Dekretu o samorządzie miejskim zaprowadzić na r. 1920 pobór podatku mieszkaniowego na rzecz Kasy Miejskiej na zasadzie ustawy rosyjskiej z d. 14 maja 1893 r. (na terenie b. okupacji niemieckiej na zasadach rozporządzenia b. Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 19 kwietnia 1916 r., Dz. Rozp. Nr. 31, poz. 83). O ileby państwowa władza skarbowa nie była w możności uskutecznić dla gminy miejskiej wymiaru i poboru podatku mieszkaniowego wraz z dodatkiem komunalnym, podatek ten będzie wymierzony i pobrany przez urzędy komunalne".

Wyżej wspomniana uchwała Rad Miejskich winna być stosownie do art. 38 Dekretu o samorządzie miejskim przedstawiona władzy nadzorczej do zatwierdzenia; władzą nadzorczą dla

miast, wydzielonych z Powiatowych Związków Komunalnych jest w pierwszej instancji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, zaś dla miast niewydzielonych — Wydział Powiatowy. Ministerstwo Skarbu zaś za pośrednictwem Izb Skarbowych zarządzi, aby miastom, które przedstawią zatwierdzoną przez władzę nadzorczą uchwalę o zaprowadzeniu podatku mieszkaniowego na r. 1920, przekazano dotychczasowe wpływy, osiągnięte z tego źródła, względnie, o ile wymiar tego podatku nie został uskuteczniony, również i cały materjał celem przeprowadzenia wymiaru i poboru przez własne organy. W tym ostatnim wypadku będą musiały miasta analogicznie do przepisów ustawowych utworzyć własne komisje wymiarowe, tudzież i odwoławcze. Rozporządzalny zapas druków będzie również przekazany miastom przez władze skarbowe, które udzielą informacji co do stanu akcji wymiaru i poboru w danej chwili.

Treść niniejszego zechce P. Wojewoda podać do wiadomości Magistratów miast, wydzielonych z Powiatowych Związków Komunalnych i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych celem dalszego zakomunikowania Magistratom miast, niewydzielonych z Powiatowych Związków Komunalnych.

Warszawa, d. 30 sierpnia 1920 r. (SF. 1819/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

277.

Okólnik (329) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie przedstawień dla uczniów i ich rodziców.

W uzupełnieniu okólnika Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 267 z dnia 21 lipca 1920 r. w sprawie wydawania pozwoleń na otwieranie zakładów widowiskowych i rozrywkowych wyjaśniam, że w wypadkach urządzania przez młodzież szkolną pod kierunkiem nauczycieli w budynkach szkolnych przedstawień dla uczniów i ich rodziców nie jest wymagane zezwolenie władz administracyjnych I instancji, ponieważ przedstawienia tego rodzaju posiadają charakter naukowo-wychowawczy i nie mogą być uważane za widowiska publiczne.

Opieka władz szkolnych daje dostateczną gwarancję, że takie przedstawienia będą odpowiadały należytemu poziomowi moralnemu i warunkom bezpieczeństwa publicznego.

Warszawa, d. 7 września 1920 r. (BC. 5864/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

278.

Okólnik (330) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Szefów Sekcji i Naczelników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie przepisów rachunkowych i kasowych.

Na zasadzie przepisów rachunkowych i kasowych, wydanych przez Ministerstwo Skarbu dnia 26 stycznia r. b. (Monitor Polski Nr. 59 z r. 1920), a obowiązujących od dnia 1 kwietnia r. b. wszystkie urzędy Państwowe na terenie b. Królestwa Kongresowego, wyjaśniam, że podręczna Kasa Centralnego Zarządu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, nie będąc Kasą Państwową w zrozumieniu powołanych przepisów (vide § 1), nie jest uprawniona do pobierania jakichkolwiek wpływów państwowych lub komunalnych.

Dotychczasowy, przeciwny obowiązującym przepisom, sposób pobierania przychodów przez Kasę podręczną Ministerstwa uchylam i zarządzam, co następuje:

1. Wszyscy płatnicy, od których należą się opłaty na rzecz Skarbu Państwa (etat M. S. Wewn.) z jakiegokolwiek tytułu, np. legalizacja stowarzyszenia, zmiana nazwiska i t. p. winni być kierowani *nie do* podręcznej Kasy Ministerstwa, lecz *bezpośrednio* do Centralnej Kasy Państwowej (vide § 11 przepisów).

   Płatnicy ci otrzymywać mają od Wydziału, załatwiającego odnośne sprawy, nakaz płatniczy z wymienieniem, kto, ile i na jaki cel winien wpłacić (vide § 17).

   Powyższe odnosi się też do tych osób, które wnoszą kaucję, np. przy zmianie nazwiska.

2. Sumy, pobrane przez Kasy Skarbowe na rzecz Związków Komunalnych w formie dodatków do podatków czy też innej, jak np. przy podatku od soli, nafty i t. p. winny być tymże Związkom wypłacane, ewent. wysyłane bezpośrednio przez Centralną Kasę Skarbową, a to na polecenie Wydziału Finansowo Budżetowego Sekcji Samorządowej (SF.).

3. Zawiadomienia pocztowe o nadejściu pod adresem Ministerstwa przesyłek pieniężnych mają być odsyłane do Centralnej Kasy Państwowej wraz z odpowiedniem upoważnieniem do odebrania pieniędzy (vide § 12 przepisów).

4. Przewidziane w § 18 powołanych przepisów zawiadomienia Centralnej Kasy Skarbowej będą służyły Wydziałowi OB. za podstawę do prowadzenia kontroli wpływów Ministerstwa.

Warszawa, d. 9 września 1920 r. (OB. 884/5).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

279.

Okólnik (331) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie wysyłania urzędników na posiedzenia Komisji sejmowych.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i zastosowania się z tem, że urzędnicy Ministerstwa w razie wysłania ich na Komisję Sejmową mają składać do Wydziału Prezydjalnego krótkie sprawozdanie z posiedzenia odnośnej Komisji.

Warszawa, d. 10 września 1920 r. (Pr. 1598/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

W myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 5 i 6 lipca 1920 r. zastępcom Rządu nie wolno wypowiadać zdania w Komisjach Sejmowych, niezgodnego z uchwałami Rady Ministrów, względnie Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, w wypadkach, nieprzewidzianych i braku instrukcji, zastępcy mają wstrzymać się z wypowiadaniem zdania do chwili powzięcia uchwały przez Radę Ministrów, względnie wydania postanowienia przez właściwych Ministrów.

Równocześnie uchwalono, by w Komisjach Sejmowych brali udział Ministrowie sami, a w razie niemożności wysyłali na nie urzędników, którzy ściśle wypełnią dane im zlecenia i działać będą w granicach pełnomocnictw.

Fakta nieprawidłowego postępowania urzędników, wysyłanych w zastępstwie Rządu na posiedzenia Komisji Sejmowych, mają być szczegółowo zbadane, a winnym ma być wytoczone dochodzenie dyscyplinarne.

Warszawa, d. 24 lipca 1920 r. (Nr. 12628).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Studziński.*

280.

Okólnik (332) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę w sprawie zaświadczeń, wydawanych obywatelom gruzińskim w Polsce.

W związku z pismem okólnem z d. 3 sierpnia r. b. Nr. BB. 1585/5 wyjaśnia się, że wobec udzielenia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komitetowi gruzińskiemu prawa na wydawanie zaświadczeń osobistych obywatelom gruzińskim, przebywającym w Polsce, nie należy przy zgłaszaniu się ich do rejestracji odbierać od nich tych zaświadczeń i wydawać im kart pobytu.

Zaświadczenia komitetu gruzińskiego zastępują karty pobytu i wobec tego należy jedynie uwidaczniać na nich zezwolenie na prawo pobytu.

Warszawa, d. 10 września 1920 r. (BB. 1585/3).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

281.

Okólnik (333) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Generalnego Delegata Rządu we Lwowie w sprawie przyjmowania na służbę komunalną inwalidów wojskowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zwróciło się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z odezwą treści następującej:

„Ministerstwo Spraw Wojskowych ma zaszczyt proponować, by Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaczęło skierowywać do Związków Powiatowych, Magistratów miast, urzędów gminnych i t. p. jednostek samorządowych okólnik, zalecający, by przy obsadzaniu posad w urzędach średnich i niższych oddawały pierwszeństwo zasłużonym wojskowym, którzy ulegli kalectwu na wojnie.

„Podobne uprzywilejowanie zapewniły inwalidom wojennym instytucje rządowe — Ministerstwo Spraw Wojskowych (posady służby pomocniczej, kancelistów), Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministerstwo Skarbu (Generalna Dyrekcja Monopolu Tytuniowego) Min. Kolei (obsadzanie kiosków księgarskich na dworcach kolejowych).

„Byłoby czynem wielce patrjotycznym, gdyby i jednostki samorządne zechciały ze swej strony także poczynić pewne ustępstwa dla inwalidów wojennych, zwłaszcza dla tych, którzy mimo kalectwa wstąpili do wojska polskiego na ochotnika".

Uważając, że sprawa ułatwiania inwalidom wojennym otrzymywania *odpowiednich* dla nich

zajęć zasługuje na całkowite poparcie, polecam Panu zwrócić się za pośrednictwem podwładnych urzędów do Związków Komunalnych z odezwą, aby przy obsadzaniu posad oddawano pierwszeństwo zasłużonym wojskowym, którzy ulegli kalectwu na wojnie.

Warszawa, d. 11 września 1920 r. (SM. 721/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

282.

Okólnik (334) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Szefów Sekcji, Naczelników i Kierowników Wydziałów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w sprawie rachunków kosztów podróży służbowych pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Centrali).

Przepisy okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 320 z dnia 26 sierpnia 1920 r. Nr. OB. 2160/1 mają również zastosowanie do rachunków podróży służbowych pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Centrali).

W tej sprawie zarządzam:

a) polecenia wyjazdów służbowych mają być wydawane tylko przez Ministra, Podsekretarzy Stanu i Szefów Sekcji;

b) w poleceniu ma być oznaczona wysokość zaliczki, asygnowanej na poczet kosztów podróży.

Co do poszczególnych punktów okólnika Nr. 320 zarządzam:

ad 1) na rachunkach, jako na dowodach kasowych, nie wolno zamieszczać żadnych korespondencji (próśb, żądań i t. p.);

ad 2) do 1 egzemplarza rachunków dołączać należy polecenia odbycia podróży i poświadczenia, wymienione w p. 3;

ad 6) decyzja co do próśb o uwzględnienie przekroczenia terminu należy do kompetencji Podsekretarza Stanu, aprobującego sprawy Wydziału Budżetowo-Gospodarczego;

ad 7), 8), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 17) sprawy w tych punktach wymienione załatwia Wydział Budżetowo-Gospodarczy;

ad 10) klauzulę na rachunku z opuszczeniem potwierdzenia otrzymania zaliczki — wypełnia Naczelnik Wydziału, z którego urzędnik był na komisję wysłany. Rachunek Naczelnika Wydziału klauzuluje Szef Sekcji, Szefa Sekcji — Podsekretarz Stanu, Podsekretarza Stanu — Minister;

c) z powyższemi postanowieniami mają się wszyscy Pp. urzędnicy dokładnie zaznajomić. Pp. urzędnicy, którzy otrzymali zaliczki na koszta komisyjne w bieżącym roku lub w ubiegłym, a rachunków dotychczas nie przedłożyli, mają uczynić to najpóźniej *do dnia 30 września r. b.*

Po bezskutecznym upływie tego terminu będą im zaliczki potrącane z najbliższej płacy miesięcznej.

Warszawa, d. 11 września 1920 r. (OB. 2160/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

283.

Okólnik (335) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na miasto stoł. Warszawę oraz Prezesa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w sprawie zawierania umów służbowych z pomocniczym personelem kancelaryjnym.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 11 września 1920 r. (OP. 4853/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

W związku z ustawą o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych z d. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, p. 429), i rozporządzeniem mojem i P. Ministra Skarbu z d. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, p. 520), pozwalam sobie przypomnieć P. Ministrowi (Prezesowi, Szefowi) okólnik mego poprzednika w urzędzie z d. 22 stycznia r. b. Nr. 518 w sprawie sposobu zawierania umów i ustalania wysokości wynagrodzenia państwowych pracowników kontraktowych.

Dla ujednostajnienia wysokości wynagrodzenia, przyznawanego z okazji zawierania nowych lub rewizji już zawartych umów kontraktowemu personelowi kancelaryjnemu, spełniającemu jedynie funkcje pomocnicze, zaznaczam, że wynagrodzenie tej kategorji pracowników nie może przenosić każdoczesnego uposażenia XII stopnia

służbowego (płacy zasadniczej wraz z dodatkiem drożyźnianym, ustalonym dla danej miejscowości, jednak bez dodatku za wysługę lat). W razie konieczności przyznania wyjątkowo wyższego wynagrodzenia proszę o składanie mi w poszczególnych wypadkach umotywowanych wniosków, co do których zadecydaje po porozumieniu się z P. Ministrem Skarbu.

Warszawa, d. 1 września 1920 r. (Nr. 15162).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Studziński.*

284.

Okólnik (336) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na miasto st. Warszawę oraz Prezesa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w sprawie deklaracji świadków, składanych przez funkcjonarjuszów państwowych, celem przyznania im dodatku za wysługę lat.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 11 września 1920 r. (OP. 4861/6).

Minister Spraw Węwnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Wobec licznych zapytań i uwag, wskazujących na trudności i koszta, jakie powstają dla funkcjonarjuszów państwowych przy staraniu się o sądową lub notarjalną legalizację podpisów świadków na deklaracjach, stwierdzających daną służbę państwową lub pracę zawodową funkcjonarjuszów państwowych, ubiegających się o zaliczenie tej służby lub pracy do wysługi lat, uważam za wskazane wyjaśnić, co następuje:

Postanowienie art. 7, ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 521), ma na celu zapobieżenie możliwym nadużyciom ze strony osób prywatnych, stojących poza służbą państwową, które częstokroć nie dają pełnej gwarancji, że zeznania ich zgodne są z rzeczywistym stanem rzeszy.

Rzecz ma się inaczej, jeżeli w charakterze świadka takiego występuje osoba, pozostająca w służbie państwowej, która z uwagi na złożoną przysięgę służbową daje w regule pełną gwarancję, że poświadczone przez nią okoliczności zgodne są z prawdą.

Wobec tego podpisy funkcjonarjuszów państwowych pod deklaracjami, złożonemi z odwołaniem się do przysięgi służbowej, mogą być uwierzytelniane przez bezpośrednią przełożoną władzę służbową funkcjonarjusza, składającego deklarację w charakterze świadka.

O ile zaś funkcjonarjusz-świadek pełni służbę w tej samej władzy lub urzędzie, co funkcjonarjusz, ubiegający się o dodatek za wysługą lat, świadek może złożyć deklarację w formie protokółu, który spisze wyznaczony do tego specjalnie urzędnik lub pracownik.

Zawiadamiając o powyższem, proszę P. Miuistra (Prezesa) o wydanie dalszych zarządzeń i zawiadomienie o treści mego wyjaśnienia Prezesów Komisji Werytikacyjnych, utworzonych przy władzach i urzędach P. Ministrowi (Prezesowi) podległych.

Warszawa, d. 2 września 1920 r. (Nr. 15049).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Studziński*

285.

Okólnik (338) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów oraz Prezydenta miasta stoł. Warszawy w sprawie skarbowości gmin miejskich.

Wobec częstych usiłowań wprowadzenia w wykonanie na podstawie art. 39 Dekretu o samorządzie miejskim (Dz. Pr. P. P. Nr. 13, poz. 140) uchwał gmin miejskich, dotyczących źródeł dochodowych, wymienionych pod literami d, e, f, g. h, art. 1 Dekretu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich (Dz. Pr. P. P. Nr. 14, poz. 150), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Do wprowadzenia w życie uchwał gmin miejskich, dotyczących źródeł dochodowych, wymienionych pod literami d, e, f, g, h, art. 1 Dekretu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich, nie wystarcza zgoda władzy nadzorczej, zwłaszcza ujawniona negatywnie przez niezawieszenie ich lub brak zakazu wykonania w ciągu dwóch tygodni od chwili ich otrzymania przez władzę nadrozczą; do tych uchwał ma zastosowanie prócz tego art. 3 Dekretu w przedmiocie skarbowości gmin miejskich, który nakazuje wyraźne *zatwierdzenie* tych uchwał w miastach, wydzielonych z powiatu, przez Ministra Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z właściwymi co do przedmiotu uchwały Ministrami, zaś w miastach niewydzielonych przez Wydziały Powiatowe; upływ terminu, przewidzianego w art. 39 Dekretu o samorządzie

miejskim, bez wypowiedzenia się władzy nadzorczej nie stwarza w tych razach tytułu do wprowadzenia uchwały w wykonanie; należy czekać na otrzymanie od tej władzy wyraźnego zatwierdzenia.

Wykładnia powyższa może być uznana za jedynie słuszną dlatego, że Dekret w przedmiocie skarbowości gmin miejskich i co do swej daty, i daty swego ogłoszenia jest późniejszy od Dekretu o samorządzie miejskim, jest poza tem prawem specjalnem, uchylającem przy zbiegu z prawem ogólnem moc tegoż ostatniego.

Powyższe zechcą Panowie przyjąć do wiadomości i ścisłego stosowania oraz wydania zarządzeń Wydziałom Powiatowym.

Warszawa, d. 15 września 1920 r. (SF. 1849/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

286.

Okólnik (339) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Prezydenta m. st. Warszawy w sprawie nieobciążania dodatkami na cele samorządów podatków od zysków wojennych.

Stosownie do rezolucji, powziętej na 165 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w d. 16 lipca r. b., polecam Panom wydać natychmiast zarządzenie, by kompetentne organa administracyjne przestrzegały, aby podatek od zysków wojennych, wprowadzony Dekretem z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 12, poz. 136), nie był obciążony żadnemi dodatkami na cele samorządowe.

Warszawa, d. 15 września 1920 r. (SF. 1688/2).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

287.

Okólnik (341) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Głównego Komendanta Policji w sprawie zakazu urzędnikom i funkcjonarjuszom cywilnym noszenia oznak wojskowych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w d. 16 sierpnia r. b. powzięła następującą uchwałę:

Urzędnikom i funkcjonarjuszom cywilnym zakazuje się pod surową odpowiedzialnością dyscyplinarną używania w umundurowaniu cywilnem:

a) naramienników;

b) czapki kroju, przepisanego dla wojska linjowego i oznaczenia na niej stopni służbowych w sposób, przepisany dla wojska;

c) okutego daszka przy czapce;

d) szabli i temblaka (porte-epée) wzoru i barwy, przepisanej w wojsku;

e) orła z tarczą u dołu.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, polecam wydać stosowne zarządzenie, aby zakaz powyższy był jaknajskrupulatniej przestrzegany.

W załączeniu przesyła się wzory odznak wojskowych, dostarczone przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Warszawa, d. 17 września 1920 r. (Pr. 1782/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Skulski.*

288.

Okólnik (342) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów, Głównego Komendanta Policji Państwowej, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie oraz Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę w sprawie wynagrodzenia gońcow starszych poniżej 18 roku życia i gońców młodszych.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i stosowania się.

Warszawa, d. 20 września 1920 r. (OB. 2250/1).

Minister Spraw Węwnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Rozporządzenie Rady Ministrów z d. 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 520) reguluje w art. 3 sprawę wynagrodzenia i charakteru służbowego gońców młodszych i gońców starszych (tych ostatnich, o ile nie ukończyli 18 roku życia) w ten sposób, że wynagrodzenie ich nie może przewyższać $^3/_4$ uposażenia I stopnia płacy funkcjonarjuszów niższych ze stosownym dodatkiem drożyźnianym.

Celem ujednostajnienia praktyki przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia tych państwowych pracowników kontraktowych, a tem samem zapobieżenia pewnym fermentom, które mogłyby po-

wstać wskutek różnolitego stosowania postanowień art. 3 cytowanego rozporządzenia, proszę P. Ministra (Prezesa) o wydanie zarządzenia, aby na czas obowiązywania obecnego mnożnika dodatku drożyźnianego wynagrodzenie gońców młodszych ustalono między 500 a 700 markami polskiemi, a gońców starszych niżej 18 roku życia między 700 a 1000 marek polskich miesięcznie, względnie do pięciu klas miejscowości.

Oczywiście, w miarę zniżania lub podwyższania mnożnika dodatku drożyźnianego wynagrodzenie to powinno ulegać zmniejszeniu lub podwyższeniu w drodze rewizji, zawartych z pracownikami umów służbowych.

Warszawa, d. 4 września 1920 r. (Nr. 15063).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Studziński.*

289.

Okólnik (343) Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu we Lwowie, Komisarza Rządu w Warszawie i Głównego Komendanta Policji w Warszawie w sprawie podwyższenia opłat stemplowych.

Poniżej zamieszczony okólnik Min. Skarbu podaje się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 20 września 1920 r. (OB. 2273/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że z dniem 11 września r. b. wchodzi w życie ustawa z dnia 16 lipca 1920 r. o tymczasowem podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego (Dz. Ustaw Nr. 73, poz. 498) oraz rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy (Dz. U. Nr. 84, poz. 562). Podwyższenie to odnosi się do opłat stemplowych od kwitów, rachunków, aktów założenia i podwyższenia kapitału zakładowego spółek, akcji, skryptów dłużnych, umów o przeniesienie nieruchomości i ruchomości, pełnomocnictw, *podań, załączników i świadectw urzędowych.* Wskutek tych przepisów ulegną zmianie także opłaty stemplowe, unormowane przez Ministerstwo Skarbu w instrukcjach dla urzędów państwowych, mających siedzibę na obszarze b. okupacji niemieckiej i austrjacko-węgierskiej w przedmiocie opłat stemplowych od umów o dostawę lub robotę, zawieranych przez te urzędy (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 8/19, poz. 111 i Nr. 22/19, poz. 311). Ministerstwo Skarbu prosi zatem o ścisłe przestrzeganie przepisów powyższej ustawy i rozporządzenia wykonawczego, tudzież o polecenie podwładnym władzom i urzędom, by się z temi przepisami zapoznały i należycie je stosowały.

Warszawa, d. 7 września 1920 r. (Nr. $\frac{1056}{\text{S. IV}}$/20).

W zastępstwie
(—) *Kozubowski.*

290.

Okólnik (344) Ministra Spraw Wewnętrznych do Szefów Sekcji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Generalnego Delegata Rządu na Galicję, Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państwowej, Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawę oraz Prezesa Wzajemnych Ubezpieczeń budowli od ognia w sprawie uposażenia pozaetatowych woźnych.

Poniżej zamieszczony okólnik Prezydjum Rady Ministrów podaje się do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 20 września 1920 r. (OP. 5000/1).

Minister Spraw Wewnętrznych
w zastępstwie
(—) *Dunikowski.*

Rozporządzeniem mojem i P. Ministra Skarbu z dnia 5 sierpnia r. b. (Dz. Ust. R. P. Nr. 77, poz. 520) przyznano w czasie przejściowym woźnym we wszystkich władzach i urzędach państwowych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego płacę 3-go stopnia płac, a woźnym pomocniczym na obszarze b. zaboru austrjackiego płacę 2-go stopnia płac (art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. R P. Nr. 65, poz. 429) ze stosownym dodatkiem drożyźnianym.

Ponieważ przy sposobności stałego zaliczenia posad urzędowych funkcjonarjuszów niższych do poszczególnych stopni płac woźnych państwowych zamierzam zaliczyć do pierwszych trzech stopni płac (starszych gońców do 1-go, pomocników woźnych do 2-go, woźnych do 3-go) niema przeszkód, aby już obecnie przy przyjmowaniu do służby państwowej kandydatów na woźnych, zwłaszcza w charakterze funkcjonarjuszów pozaetatowych, przyznawano im uposażenie 2-go stopnia płac, ustalonych w ustawie dla funkcjonarjuszów niższych wraz ze stosownym dodatkiem drożyźnianym.

O tem zawiadamiam P. Ministra (Prezesa) z prośbą o dalsze zarządzenie.

Warszawa, d. 14 września 1920 r. (Nr. 15299).

Prezydent Ministrów
w zastępstwie
(—) *Studziński.*

Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

291.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 maja 1920 r. Nr. B. S. 1276 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 261, stowarzyszenie pod nazwą „Katolicki Związek Polek“ w Warszawie.

292.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 maja 1920 r. Nr. B. S. 1659 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 262, stowarzyszenie pod nazwą „Hachnusas Orchim“ (Pomoc Ubogim i Kuchnia Bezpłatna).

293.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 maja 1920 r. Nr. B. S. 1396 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 264, stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Fizyczne“ w Warszawie.

294.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 maja 1920 r. Nr. P. Z. 4543 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 265, stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Drobnych Kupców branży mydlarskiej“ w Warszawie, ul. Tamka 25.

295.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1920 r. Nr. B. S. 1839 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 266, stowarzyszenie pod nazwą „Liga Antybolszewicka“ w Warszawie.

296.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1920 r. Nr. B. S. 1695 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 267, stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Przemysłowców Leśnych“.

297.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1920 r. Nr. B. S. 120 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 268, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Czytelń m. Warszawy“.

298.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1523 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 269, stowarzyszenie pod nazwą „Rada Naczelna Organizacji Ziemiańskich“ w Warszawie, ul. Kopernika 30.

299.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2240 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 270, stowarzyszenie pod nazwą „Grodziskie Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości“.

300.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 4576 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 271, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości miasta Ostrołęki“.

301.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2141 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 272, stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie wykładających w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fr. Chopina“ w Warszawie, gmach Filharmonji.

302.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1534 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 273 stowarzyszenie pod nazwą „Zrzeszenie Patronatów Młodzieży“ z siedzibą w Warszawie, ul. Piwna 11.

303.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1920 r. Nr. B. S. 690 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 274, stowarzyszenie pod nazwą „Liga Urzędników Państwowych“ w Warszawie.

304.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1478 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 275, stowarzyszenie pod nazwą „Łódzkie Chrześcijańskie Towarzystwo Sportu Wędkowego“ w Łodzi.

305.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1705 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 276 stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Właścicieli Fabryk Zapałek“ w Warszawie, Mazowiecka 11.

306.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2131 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 277, stowarzyszenie pod nazwą „Izba Handlowa Polsko-Włoska“ w Warszawie, Senatorska 37.

307.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 7152 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 278, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ w Opatowcu, pow. Pińczowskiego.

308.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1824 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 279, stowarzyszenie pod nazwą „Włościański Związek Oświatowy Ziemi Opatowskiej“ w Opatowie.

309.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1985 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 280, stowarzyszenie pod nazwą „Pomoc Bratnia“ w Łodzi.

310.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 6675 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 281, stowarzyszenie pod nazwą „Praskie Towarzystwo wspierania biednych położnic wyznania Mojżeszowego“.

311.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2051 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 283, stowarzyszenie pod nazwą Związek Organizacji Kobiet-Polek „Spójnia“ w Warszawie, ul. Plac Dąbrowskiego 6.

312.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 6346 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 284, stowarzyszenie pod nazwą Towarzystwo Śpiewacze „Harfa“ w Warszawie, ul. Chmielna 71.

313.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2313 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 285, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Kupców w Krasnosielcu“.

314.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1882 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 286, stowarzyszenie pod naswą Towarzystwo Wychowawczo-Oświatowe „Przyzzłość“ w Warszawie, ul. Śniadeckich 17.

315.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 2243 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 287, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej“ we wsi Domiszewo, pow. Płockiego.

316.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 6938 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 288, stowarzyszenie pod nazwą „Izba Handlowa Polsko-Belgijska“ w Warszawie, Szopena 2*a*.

317.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 5025 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 289, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Młynarzy Polskich“ w Warszawie, ul. Nowy-Swiat 70.

318.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 4135 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 291, stowarzyszenie pod nazwą „Nauka zakonu dobrych obyczajów“ (Talmud Tora Małojs Tajwojs) w m. st. Warszawie, ulica Twarda 22.

319.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2004 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 292, stowarzyszenie pod nazwą „Schronisko dla Uzdrowieńców Św. Teresy“ na Prądze, ul. Florjańska 2.

320.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1203 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 293, stowarzyszenie pod nazwą „Chrześcijańskie Stowarzyszenie Właścicieli Zakładów Restauracyjnych“ w Częstochowie.

321.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2039 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 294, stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Chemiczne“ w Warszawie, gmach Politechniki.

322.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 4114 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 295, stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotnicze“ w Chorzęcinie, pow. Brzezińskiego.

323.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1920 r. Nr. P. Z. 1482 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 296, stowarzyszenie pod nazwą „Polskie Towarzystwo Esperantystów“ w Warszawie, Al Jerozolimskie 21, przy szkole Piotrowskiego.

324.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 1475 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 298, stowarzyszenie pod nazwą „Polski Związek Pracowników Kinematograficznych“ w Warszawie.

325.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2135 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 299, stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Lokatorów Domu Nr. 1 przy ul. Marszałkowskiej“.

326.

Na zasadzie postanowienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1920 r. Nr. B. S. 2370 wciągnięto do rejestru stowarzyszeń i związków, Nr. 301, stowarzyszenie pod nazwą „Polski Instytut Aktuarjuszów“ w Warszawie, przy Szkole Handlowej, Koszykowa 9.

Ruch służbowy

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Zarząd Centralny:

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 24 lipca 1920 r. zwolnił z zajmowanego stanowiska Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Kuczyńskiego Józefa od d. 24 lipca 1920 r.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 24 lipca 1920 r. mianował Ministrem Spraw Wewnętrznych Skulskiego Leopolda od dnia 24 lipca 1920 r.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 6 sierpnia 1920 r. mianował Kuczyńskiego Józefa Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Zwolnieni na skutek podania:

Naczelnik Wydziału Komarnicki Wacław i Referent Rzymowski Wincenty.

We Władzach Administracyjnych I i II instancji.

Mianowani:

Tadeusz Szarewski — urzędnikiem VII st. sł. w Wojew. Warszawskiem od 1 kwietnia 1920 r.

Henryk Wilga—urzędnikiem VI st. sł. w Województwie Białostockiem od 1 lipca 1920 r.

Jan Pomiankowski — urzędnikiem VI st. sł. w Województwie Kieleckiem od 1 lipca 1920 r.

Przeniesieni:

Tadeusz Szarewski — urz. z Województwa Warszawskiego do Starostwa w Gostyninie od 1 sierpnia 1920 r.

Dr. Karol Hecht — urz. VI st. sl. z Województwa Białostockiego do Województwa Warszawskiego od 1 września 1920 r.

Drukiem P. Ambroziewicza, Warszawa, Jasna Nr. 8.